

כתובות כז

מתני'. האשה שנחבשה בידי עובדי כוכבים

על ידי ממון	על ידי נפשות
מותרת לבעלה	אסורה לבעלה

גירסה 1 בדברי רב שמואל בר רב יצחק

יד עכו"ם תקיפה אסורה בכל מקרה	יד ישראל תקיפה (משנה) ממון – מותרת, נפשות – אסורה	רב שמואל בר רב יצחק
<p>העיד רבי יוסי הכהן ור' זכריה בן הקצב, על בת ישראל שהורגנה באשקלון וריחקה בני משפחתה, ועדיה מעידים אותה שלא נסתרה ושלא נטמאה, ואמרו להם חכמים: אם אתם מאמינים שהורגנה – האמינו שלא נסתרה ושלא נטמאה, ואם אי אתם מאמינים שלא נסתרה ושלא נטמאה – אל תאמינו שהורגנה; והא אשקלון דיד עובדי כוכבים תקיפה על עצמן, וקתני: הורגנה אין, נחבשה לא!</p>		<p>גירסה 1 - רבא מקשה מברייתא</p>
<p>הוא הדין אפילו נחבשה, ומעשה שהיה כך היה.</p>		<p>תירוץ</p>
<p>אף אנו נמי תנינא: (הבאת אותה ברייתא); והא אשקלון דעל ידי ממון הוה, וטעמא דעדים מעידין אותה, הא אין עדים מעידין אותה - לא, מאי לאו לא שנא הורגנה ולא שנא נחבשה.</p>		<p>גירסה 2 - רבא מקשה מברייתא</p>
<p>לא, הורגנה שאני</p>		<p>תירוץ</p>

גירסה 2 בדברי רב שמואל בר רב יצחק

ברייתא	משנה	
<p>העיד רבי יוסי כו'; והא אשקלון דע"י ממון, וקתני טעמא דעדים מעידים אותה, הא אין עדים מעידין אותה - לא!</p>	<p>על ידי ממון מותרת לבעלה</p>	<p>סתירה</p>
<p>כאן שיד עובדי כוכבים תקיפה על עצמן.</p>	<p>כאן שיד ישראל תקיפה על עובדי כוכבים</p>	<p>פתרון – רב שמואל בר רב יצחק</p>

ברייתא	משנה	
<p>בלשת שבאה לעיר, בשעת שלום - חביות פתוחות אסורות, סתומות מותרות, בשעת מלחמה - אלו ואלו מותרות לפי שאין פנאי לנסך</p>	<p>עיר שכבשוה כרכום, כל כהנות שנמצאו בתוכה - פסולות</p>	<p>סתירה</p>
<p>לנסך אין פנאי</p>	<p>לבעול יש פנאי</p>	<p>פתרון 1</p>
<p>בכרכום של אותה מלכות <u>קושי</u>: אי אפשר דלא ערק חד מינייהו! <u>תירוץ</u>: כשמשמרות רואות זו את זו <u>קושי על התירוץ</u>: אי אפשר דלא נימא פורתא! <u>תירוץ</u>: כגון דמהדר לה למתא שושילתא וכלבא וגוואזא ואוואזא</p>	<p>בכרכום של מלכות אחרת</p>	<p>פתרון 2</p>

מחלוקת אמוראים האם צריך שושילתא וכלבא וגוואזא ואוואזא - אמר רבי אבא בר זבדא: פליגי בה רבי יהודה נשיאה ורבנן

<p>חד קשיא ליה כל הני, ומשני, כגון דמהדר ליה למתא שושילתא וכלבא וגוואזא ואוואזא.</p>	<p>חד אמר: כאן בכרכום של אותה מלכות, כאן בכרכום של מלכות אחרת, ולא קשיא ליה ולא מידי</p>
--	--

דון: אמר רב אידי בר אבין אמר ר' יצחק בר אשיאן: אם יש שם מחבואה אחת, מצלת על הכהנות כולן.

שאלה על הדון: בעי רבי ירמיה: אינה מחזקת אלא אחת, מהו? מי אמרינן כל חדא וחדא היינו הא, או דלמא לא אמרינן?

ניסיון לענות: ומאי שנא משני שבילין, אחד טמא ואחד טהור, והלך באחד מהן ועשה טהרות, ובא חבירו והלך בשני ועשה טהרות,

ר' יוסי	רבי יהודה	
טמאין	טהורות	אם נשאל זה בפני עצמו וזה בפני עצמו
טמאין	טמאות	שניהם כאחת
טמאים	טהורים	הסבר רבא: בבת אחת
טהורים	טהורים	בזה אחר זה
מר מדמי ליה לבבת אחת	מר מדמי ליה לבזה אחר זה	בבא לישאל עליו ועל חבירו

הכא נמי כיון דשרי להו לכולהו - כבת אחת דמי!

דחיית התשובה:

שני שבילין	משנתינו
בטוח יש טומאה	לא בטוח שנטמאה

אין תשובה לשאלתו

עוד שאלה על הדון: בעי רב אשי: אמרה לא נחבאתי ולא נטמאתי, מהו? מי אמרינן מה לי לשקר, או דלמא לא אמרינן?

ניסיון לענות: ומאי שנא מההוא מעשה דההוא גברא דאגר ליה חמרא לחבריה, א"ל: לא תיזיל באורחא דנהר פקוד דאיכא מיא, זיל באורחא דנרש דליכא מיא, ואזיל איהו באורחא דנהר פקוד ומית חמרא, אתא לקמיה דרבא, א"ל: אין, באורחא דנהר פקוד אזלי, מיהו לא הוו מיא, אמר רבא: מה לי לשקר, אי בעי א"ל באורחא דנרש אזלי, ואמר ליה אביי: מה לי לשקר במקום עדים לא אמרינן!

דחיית התשובה:

חמרא	משנתינו
התם ודאי איכא עדים דאיכא מיא	לא בטוח שנטמאה חששא הוא, ובמקום חששא אמרינן

ברייתא	משנה	סתירה
לא תתייחד עמו אלא ע"פ עדים, ואפילו ע"פ עבד וע"פ שפחה, חוץ משפחתה, מפני שלבה גס בשפחתה!	אם יש עדים, אפילו עבד ואפילו שפחה - נאמנין ואפילו שפחה דידה מהימנא	
	בשבוייה הקילו	פתרון רב פפי
הא בשפחה דידיה	הא בשפחה דידיה קושי: ושפחה דידיה לא מהימנא? הא קתני: אין אדם מעיד על עצמו, הא שפחה דידיה מהימנא! תירוץ: שפחתה נמי כעצמה דמי	פתרון רב פפא
דשתיקתה מתירתה - לא מהימנא	הכא דשתיקתה אוסרתה - מהימנא קושי: השתא נמי אתיא ומשקרא! תירוץ: תרתני לא עבדה	פתרון רב אשי - הא והא בשפחה דידיה ושפחה מיחזא חזיא ושתקה